

den i Personskatter opkrævede 4,747 Mill. Kr. eller 35,8 pCt. I 1917—18 var dette forandret til, at Grundskatterne opkrævedes derimod med 52,8 Mill. Kr. Det vil sige, at Grundskatteprocenten i Forhold til samtlige Skatter er faldet fra 52,4 til 13,8, medens de personlige Skatter er steget fra 35,8 pCt. til 53,6 pCt. Et lignende Forhold gør sig gældende for Frederiksberg. For Købstædernes Vedkommende var Grundskatterne i den første Periode 1,744 Million, hvilket udgjorde 15,8 pCt. i det sidstnævnte Aar var de steget til 2,5 Millioner, hvilket imidlertid kun var 7 pCt. De personlige Skatter i Købstæderne var derimod steget fra 8,5 Millioner til 33,472 Millioner, hvilket vil sige, at Procenten er gaaet op fra 77,5 til 89,9. Paa Landet har der altid været et bedre Forhold mellem Grundskatter og personlige Skatter. Der udgjorde Grundskatterne i den første Periode 62 pCt. og opkrævedes med 15½ Million, og i 1917—18 udgjorde de endnu 55,5 pCt., og Beløbet var steget til 32½ Million. Personskatterne var i den første Periode 8,8 Millioner, hvilket udgjorde 35,5 pCt. De var i 1917—18 steget til 25½ Million, hvilket udgjorde 43,2 pCt. Man vil altsaa se, at paa Landet staar de kommunale Grundskatter og personlige Skatter endnu nogenlunde i samme Forhold, som de gjorde i Gennemsnitsaarene 1905—06 til 1909—10.

Hvis man vil undersøge, hvorledes personlige Skatter og Grundskatter falder pr. Individ i de samme Perioder, vil man se, at i København betales i den første Periode gennemsnitlig 15,85 Kr. og i 1917—18 16,55 Kr.; derimod steg de personlige Skatter fra 10,83 til 10,17 Kr. Paa Frederiksberg er der et lignende Forhold. I Provinsbyerne betalte man i den første Periode i Grundskatter 3,33 Kr., nu 4,19 Kr., medens de personlige Skatter er steget fra 16,30 Kr. til 54,07 Kr. For Landkommunernes Vedkommende var Grundskatten i den første Periode 9,72 Kr. aarlig pr. Individ, nu 18,75 Kr.; de personlige Skatter steg fra 5,56 Kr. til 14,48 Kr.

Af de her anførte Tal vil det fremgaa, at denne Reform i rent finansiel Henseende er af største Betydning for Købstæderne, idet den i høj Grad vil tillade dem at aflaste den efterhaanden ganske trykkende personlige Skat og føre noget af den over paa Grunden. I alt Fald vil man, hvis man har Brug for flere Penge, ikke længere behøve at trykke udelukkende paa Indkomst- og Formueskatten, men man

vil kunne udnytte den her foreslaaede Beskatningsform.

Men den finansielle Side er dog kun den ene Side af Sagen. Indførelse af et rationelt Beskatningsgrundlag er det alt overvejende med Hensyn til Bedømmelsen af dette Lovforslag. Jeg skal med Hensyn til, hvad jeg har sagt om Byerne, nøjes med at henvise til, at forældede, urimelige Skatter afløses af en Skat paa et ganske fast, bestemt, ensartet Grundlag, der giver Byerne fuld Lejlighed til at beskatte hele den Værdi i Grunden, der fremkommer ved selve Bysamfundenes Vækst, ved de kommunale Foranstaltninger, ved hele Bysamfundets Bidrag. Man fritages derved for at opleve det, som vore Byer gennem mangfoldige Aar har maattet se, at store Anlæg, der har medført store Bekostninger for Bysamfundene, er blevet til en aldeles ubegrundet Konjunkturfortjeneste for nogle ganske enkelte tilfældige Indehavere af Grunde i Nærheden af de Steder, hvor saadanne store, kommunale Foranstaltninger er blevet foretaget. Et af de mest typiske Eksempler, der hyppigt er anført, er Opførelsen af Raadhuset her i København. Omkostningerne derved, der betales af samtlige Byens Borgere, blev betydeligt oversteget af den Stigning i Grundværdien omkring den nye Raadhusplads, der gik i de tilfældige Grundejeres Lommer.

For Landets Vedkommende skal jeg henvise til, at Indførelsen af denne Grundskyld vil betyde, at de uheldige Følger af Ejendomsskylden bliver ophævet. I Lovforslagets Bilag vil man finde en Tabel over Fordelingen af Hartkorn, skattepligtig Ejendomsskyld og Jordværdi i Landkommunerne efter Ejendomsgrupper. Det vil deraf fremgaa, at Ejendomsskylden medførte en forøget Skattebyrde paa de smaa Ejendomme og en mindre for de større. En Beskatning efter de her foreslaaede Regler vil medføre en Tilbagevenden, dog saaledes, at de store Ejendomme vil faa en noget større Byrde end ved Hartkornsskatten og de smaa Landejendomme en noget mindre. Men det er ogsaa et af de væsentlige Formaal ved dette Forslag: at tilvejebringe en Beskatningsreform af en virkelig Retfærdighed, der fremkommer ved lige Beskatning af lige Jord, et Forhold, som Ejendomsskylden har bragt Forstyrrelse ind i ved sine ikke retfærdige Principper, navnlig ved, at den inddrager Bygningernes Værdi under Beskatning paa en ganske anden Maade end tidligere og saaledes, at Grund-